

TIDEVARVET

TIDEVARVET N:r 22: 1929

Riksdagsupplösning.
ledande artikel.

Pier Gudro skildrar den romerska frågans nya läge i artikeln om *Guelfer och Ghibelliner*.

Riksdagen har under den gångna veckan bl. a. avgjort frågorna om apelsintullen, lärarlönerna, fortsättningskolan, valbarhet till första kammaren och esperanto. Tidevarvet betecknar samtliga fem avgöranden som Glädjande beslut.

Med anledning av det nyligen inträffade polisgrändandet emot Margaret Sangers väkande rådföringsbyrå för föräldrar i New York hämta vi ur Norges Kvinder skildringen av Margaret Sanger och polisen.

Kvinnorarbete jorden runt ger några bilder från den af International Council of Women nyligen hållna konferensen i London.

Eftertryck ur Tidevarvet tillåtet med angivande av källan, vilket på förkommen anledning meddelas.

VÅR BOSTAD
Hyresgästföreningens organ
(Red. Ernst J. Lundqvist)

Bästa Familjetidningen
Rikt illustrerad. Läst. Underhållande.
Pren.-pris 1/4 kr. 5--. Läs-Nr. 30 öre.
Utkommer var 14:e dag.

DIVINIA-HALLEN
Begravningsbyrå. Fabrik.
Storsorteringshistor. Lågpriser
Biblioteksg. 30. Tel. 2575. N. 16542
Sv. Eldbegängelseför. ombud.

Svenska Eldbegängelse Föreningen
Karnalmsborg 2 A - Stockholm
Öppen 10-4, lördags- o. helgdags-
afnar 10-2
Tel. Norr 2200 för eldbegängelser
» Norr 2280 » medlemsmänna.
Avgift 10 kr. en gång för alla,
för begravningsförsäkrad 5 kr.
Krematorier i Stockholm, Göteborg, Örebro
och Helsingborg.

Guelfer och Ghibelliner

Den romerska frågan i nytt läge. Av Pier Gudro

Fastän en särskild klausul i den traktat som i Lateranen under tecknades den 11 februari förklarar, att den romerska frågan numera är oöterkallelig och för alltid skrinlagd, så undgår det dock ej den uppmärksamme betraktaren att denna i själva verket nu lever upp med starkare liv än någonsin, att stridigheterna i stället för att blåsas av förefalla först nu begynna på allvar.

Oriktigt vore att säga, att försöningen av den 11 februari vare sig av fascist eller vatikanrogna ens i den första förvirringen i allmänhet hälsats med oblandad glädje. Vad de förstnämnda angå, så oroad de sig redan från början för vad konkordatet kunde innebära av återgång till positioner, som man trodde för länge sedan övergivna, vad de senare beträffa, så undrade de likaledes från början hur det skulle vara möjligt att förena korsets symbol med spöknippans.

Under det månaderens skridit fram, ha emellertid över eventuellt befintligt tillfredsställelse allmer börjat väga känslor av misstroängslan, desillusion. Det ena lilla molnet efter det andra har stigit

upp vid horisonten, tills nu, den 13 maj, också en plötslig åskknall låtit sig höra, knappast dock rensande luften utan snarare bidragande till att göra den mer oväderstyngd än för.

Knallen var det stora tal, som Mussolini sagda dag höll inför den i detta nu till sina första möten samlade första hundra procentigt fascistiska deputeradekamrater. Han redogjorde däri först för den romerska frågans öden genom tiderna och sedan för den lösning därav, som han den ovannämnda februaridagen lyckades ävågbringa. Medelst en för de flesta oförmodad och nästan brutal öppenhjärtighet skingrade han alla tvivel om de skäl, varav han låtit sig ledas och om den innebörd han tillägger de resultat som uppnåtts.

I detta fyra timmar långa tal citerar Mussolini på ett ställe ett uttalande av Napoleon angående nödvändigheten att låta påven förbli i Rom. »Påven», lyder det, »bör stanna kvar i Rom framför allt därför, att han är den ende som kan bistå mig i mitt arbete på pacifikation icke och expansion utåt.» Mer än en ha då de läst eller hört det hjagt

till, så tydligt spegla nämligen dessa ord den åskdnåning, som också för den italienske diktatorn varit ledstjärnan och som med all önskvärd tydlighet träder fram i snart sagt varje period av hans anförande.

Ännu intressantare äro emellertid Mussolinis uttalanden om hans uppfattning av traktatens och konkordatets räckvidd. För det första är det därvidlag — för att här blott hålla sig till några av huvudpunkterna — av stort intresse att iakttaga, att han däri, i varje fall realliter, förnekar kyrkans suveränitet. Den gamla berömda formuleringen »fri kyrka i fri stat» tillbakavisar han bestämt. Påvenstaten är en suverän stat inom kungariket Italien, förklarade Mussolini, men kyrkan är icke suverän och ej heller fri, dess institutioner och dess representanter äro ju bundna såväl av statens vanliga lagar som av konkordatets bestämmelser, och f. ö. finnas ju vid sidan av den katolska kyrkan fullt erkända och frid levande andra religiösa samfund.

I fortsättningen understryker Mussolini än mer sin önskan att så att säga förminska betydelsen av de

Forts. å sid. 4.

Vårregnet

En dam som hållit ett försvarsmilitariskt föredrag i en främmande stad, gick morgonen därpå till stadens härfrisörka. Denna konverserade: jag var på föredraget i går. Kunden: Då tycker väl fröken att jag är ryslig? Härfrisörkan: visst inte; håret föll riktigt bra.

Denna sanna historia är lärorik. Den antyder ett av skälen, varför vi böra värda vårt yttre. Alla måste vi nämligen då och då hålla rysliga föredrag. Jag kan ännu minnas när Gwen i Dagens Nyheter för över 20 år sen gav ut som lösen i detta då av kvinnors och fattiga människors möjligheter intresserade blad: »Alla kvinnor kunna vara inlagade! Även de fula, de obemedlade, de medellårliga.» Hon tillämpade då demokratin och dess avlägga kvinnorörelsen på ett specialområde. Liksom ledarna i tidningen krävde borttagandet av skatte- och rösträttsstreck, så strök Gwen på sin avdelning med ungdomlig dådlust bort de rikas, de skönas, de ungas monopol. Hur stiltig och kvickt detta var, tror jag aldrig tidningen riktigt begrep.

Sedan dess ha kroppsvård, ansiktsvård, klädkultur gjort stora framsteg. Kanske ha kvinnorna slagit övertaligt beauty-parlours, dietkurer och vackra kläder. Även här finnas bestämda gränser. Det är lättare att förvända ögonen på en man än att, när Vår Herre behagat göra sina extravaganta avvikelser, åntras ansiktet efter den gångne skönhetsnormen. Det är lättare att tvinga samma man att ålaka en gammal kvinna, än att plåna ut de år som kommit och gått.

När jag ser en världsbekänd skönhetspecialist annonsera evig ungdom i världspressen, håller jag mig alltid nykter till tanken på att samma dam ödmjukt bad professor Steinach om en fortyngningskur. Även där den naturliga gränsen tänjes till bristning därför att någon gång o begränsade resurser, tid och färfänga stå till samma kvinnas förfogande, innebär själva lyckandet ett misslyckande. Kristina Nilssons lilla tidlösa, släta gumflickansikt till en tung 70-årig kropp var egentligen ett exempel som gav anledning till eftertanke.

Nu kommer jag äntligen till vårregnet. Det är nämligen ett överträffat kosmetiskt medel, vilket jag nu, sedan de nödvändiga förbehållen blivit gjorda, tryggt kan rekommendera. Om folk visste det allmänt, så skulle det gå utifrån med skönhetsindustrin, många frisörer skulle bli arbetslösa och vår handelsbalken skulle förbittras, ty regnet finns hemma, det behöver ej importeras.

Till exempel: Den icke-lockiga behöver bara gå ut och ställa sig barhavud under vårregnet en stund, sedan använder hon fingrarna som tång och klämmer till håret i lockar. Dessa sitta sedan till nästa regn. Fråga dödgrävaren i församlingen här, som klipper mig, han vet, att det är sant.

Tvättning i regnvattnet gör huden len och frisk, den dricker i detta elixir som en planta och reagerar lika snabbt. Här är åter ett tillfälle där man kommer på människan med att vara som en planta bland andra planter i Vår Herres list. Ja som en planta, fast hon av en händelse icke är grön, men kan gå.

Drick

Ramlösa-Vatten

Vårt lands enda naturligt alkaliska bords- & halsovatten.

Gör ett besök i

Söders populäraste bageri
BAGARSTUGAN
Bellmansgatan 6 Hornsgatan 37

En allmän snar och effektiv nedrustning är otränkomlig

25 officerare i skilda länder ha i dagarna genom alla länders press sänt ett märkligt utrop till Europas folk. Det lyder:

Vi undertecknade aktiva eller f. d. aktiva officerare anhålla härmed att få bringa följande vår samstämmiga uppfattning till kännedom:

1) Ett eventuellt nytt europeiskt krig torde komma att i avgörande grad karaktäriseras av angrepp från luften mot fiendeländernas vitala delar i syfte att klavbinda stridskrafternas operationer och förstöra befolkningarnas liv.

2) Den kamp om herraväldet i luften, som otvivelaktigt blir följden härav, torde emellertid icke ens då den i luften överlägsna skänka någon garanti för det egna landets skydd mot luftanfäll. Dessas lokala verkningar kunna väl mildras men i stort sett icke avundnas genom några vare sig aktiva eller passiva försvarsmedel.

3) Under sådana omständigheter måste militära rustningar inriktas på ett hot med motsvarande luftanfäll in på fiendens område. Dylåka anfall medföra en ömsesidig stark förstörelse av materiella och moraliska värden och innebära en allvarlig fara för kulturen.

4) Folken måste därför nu taga ställning till två alternativ: a) *en t i n g e n* stegrade rustningar, baserade huvudsakligen på luftvapen, utan garanti för fred eller skydd,

eller en politik, som med alla medel söker förhindra kriget. Som ett led i en sådan politik är en allmän, snar och effektiv nedrustning otränkomlig.

Maj 1929.

Bland undertecknarna nämna vi:

K. A. Bratt Major. Sverige.	Carl J. Brunsbo Kapten. Sverige.	F. Ceresole Oberst. Schweiz.	Frans Carl Endres Major. Tyskland.
K. Holten-Nielsen Oberstlöjtnant. Danmark.	Mark Kerr Vice Admiral. England.	Alf Mjøn Oberstlöjtnant. Norge.	Waldus Nestler Oberstleutnant. Tyskland.
V. C. Römer Kaptein. Danmark.	G. Saurst General. Frankrike	Oskar von Schoultz Kapten. Finland.	J. Wille Premiärlöjtnant. Danmark.

glatt prat om mat

hör man i
de familjer
som köpa i

Konsum

Billiga och
sunda varor i
sunda butiker.

Guelfer och Ghibelliner

Fort. fr. sid. 1

medgivanden han själv för några månader sedan varit ivrig att göra. Avhänt sig något, påpekar han sålunda, har Italien egentligen ej gjort. Det område Vatikanen fått sig tillerkänt är det enda varpå de italienska soldaterna aldrig trängde in, och varover alltså aldrig heller den italienska flaggan vajat. Oändligt litet är det vidare, ingen kan komma dit utan att färdas över italienskt territorium, kontrolleras kunna de som komma och gå, kontrolleras kunna likaledes dess invånare: Över de få som rymmas på påvestatens 44 hektar skola vi här i Italien hava en förteckning. Denna lilla stat är vidare absolut neutral. Traktaten innebär ju bland mycket annat att den skall hålla sig fjärran från alla politiska manifestationer, och att den ej ens skall söka stämna inom nationernas förbund.

För övrigt, fortsatte regeringschefen, har ju ej egentligen något förändrats. I konkordatet har inryckts förklaringen, att Rom har en helig karaktär och att den italienska staten skall bemöda sig om att se till att denna ej profaneras. Men för det första, »vem är den barbar som förnekar Roms helighet?» Och för det andra, ingalunda innehåller denna försäkran att Rom skall bli en stad blottad på nöjen, eller att därifrån skall jagas vare sig judar eller protestanter eller andra religioners utövare. I fråga om prästersamma befrielse från krigstjänst, deras eventuella kontakt med landets strafflagar etc. har nästan intet ändrats. Det i kyrkan ingångna äktenskapet har genom konkordatet fått civil giltighet, men dylik äger det ju sedan länge tillbaka i alla möjliga andra europeiska länder. Varför då ej också i Italien? »Inför religionsundervisning vid universitetet har jag nekat gå med på. Även i fråga om mellanskolan har jag nekat till annat än införandet av en undervisning, som för det första är fakultativt och ej obligatorisk och för det andra har ej dogmatisk men moralisk och historisk karaktär.» För övrigt bör man komma ihåg att »fasciststaten besitter sin egen moral, den är katolsk men den är fascistisk, ja den är framförallt,

uteslutande ofrånkomligt fascistisk. Den integrerar katolicismen, men ingen må försöka tro att han under filosofiskt eller metafysiskt skydd skall komma åt att smyga in andra än fascistiska läror. — Vår skall därför vara den undervisning som ges åt ungdomen. — På detta område gå vi ej med på ens det minsta medgivande. — Italiens barn skola undervisas i katolicism men i katolicism integrerad i vårt uppfostrings-system. Vi skola draga försorg om att vår ungdom förlänas vår känsla av manlighet, av makt, av erövringslust och framförallt skola vi se till att gjuta in i den vår tro, våra förhoppningar. — Ingen må därför heller tro, att det numera skall bli på något sätt lättare än förr att opponera mot fascismen. Bildandet av partier är för katoliker såväl som för alla andra landets invånare förbjudet. — — — Ingen må tro annat, än att det minsta lilla usla blad, som ser dagen i den minsta och mest avlägsna av Italiens församlingar, ej i sinom tid kommer inför Mussolinis ögon. Och aldrig skola vi tillåta återuppsättandet av partier eller organisationer, vilka vi ha för alltid förstört och undertryckt.»

Dessa förklaringar och varningar, vilkas skarpa träder än mer i dagen för den som studerar talt i sin helhet, ha i Italien väckt enormt uppeende. På sina håll glädes man. Rådslan för att konkordatet skulle innebära »återgång till medeltida förhållanden» har i stora kretsar varit för utbredt för att man ej nu därinom skall känna tillfredsställelse över, att det tydligen från statsmaktens sida kommer att göras allt för att minska dess räckvidd. På andra håll vredgas man över löfetsbrott och falskhet. Somliga anse det oförsiktigt och oriktigt att redan före traktatens ratificering blåsa till strid, andra förklara, att det är bättre att »man vet var man har varandra», och att klart skilja på att kyrkan och dess kvar är ett och staten och dess önskemål ett annat.

Som generellt omdöme gäller dock, att Mussolinis försök att, efter det han givit Gud vad Honom tillhör, nu också ge kejsaren sin tillhöriga tribut, väckt oro och förvirring även inom vissa delar av fascisternas läger, och att det inom Vatikanen åstadkommit ett intryck som ej lätt suddas ut igen. Påven har omedelbart svarat med ett tal, vari han för sin del för sin kyrka kräver rätten till ungdomens fostern, och sedan framförallt bemöter det ovan citerade uttalandet om nödvändigheten av att hos de unga inympa erövringslust — »vad blir det av freden i världen, om alla unga alla länder uppfostras till kärlek till strid och erövring?» frågar den gamle Pius. Redan detta tal, hållet

VALEN I ENGLAND

När det engelska folket om torsdag går till valurna för att ge sin mening tillkänna om den närmaste tidens politiska kurs, kommer det att uppleva en märkesdag i sin politiska historia. För det första rösta då för första gången de nyframsläppta kvinnorna mellan 21 och 30 år. Vidare anses dessa val vara inledningen till en ny epok, där det gamla tvåpartisystemet kommer att vara praktiskt taget försvunnet. Och vad beträffar själva valprogrammen ha väl aldrig gränserna mellan de olika partierna varit så obestämbara och så i varandra övergående som nu. Där finns som Manchester Guardian anmärker, ett betydande område, där de tre partierna faktiskt stå på gemensamt grund.

Den stora frågan omkring vilken valen röra sig har blivit arbetslösheten. Här står Lloyd George i centrum med sitt stora förslag om igångsättandet av omfattande arbeten, som på ett eller annat sätt skulle nedbringa arbetslösheten till det normala, d. v. s. de två procent som äro naturliga för arbetsmarknadens rörlighet. Och detta utan att öka skatterna. Sedan 1921 går över en miljon av Englands arbetare arbetslösa. Lloyd George har alltså satt sig en väldig uppgift före. Hans arbetsprogram omfattar de redan väikända förslagen om landsbygdens elektrifiering, vägvisandets förbättring, skogsarbeten, dränering, statsunderstödd arbetsarbetsbostäder, till förmån för utveckling och nya underjordiska järnvägar i London.

Omkring detta förslag utspelas striden, som egentligen blir en tvekan mellan socialdemokrater och liberaler. De förra ha tagit avstånd från Lloyd Georges program genom att förklara att det egentligen är deras eget som han stulit. Högern förhåller sig reserverad, deras valloften äro mycket knappa.

Också ifråga om antalet kandidater äro 1929 års parlamentsval enastående. För underhusets omkring 600 platser äro 1728 kandidater nominerade, vilket är rekord. Bland kandidaterna äro 69 kvinnor.

ett dygn efter Mussolinis, är kärvt bestämt, »oförsonligt» om man vill, i minst lika hög grad som fascisthövdens. Utjoffriga och än mer energiska protester äro dock av allt att döma snart att förvänta från påvestolens sida. Det minskar ej den nuvarande situationens spänning, att kyrkans och statens överhuvud i Italien ha så mycket av samma despotiska, intransigenta kynne. Ingendera av dem är mediterande mystiker. Den förre är lombarder, praktisk, världsklok, ypperlig administrator, skicklig diplomat, fylld som få av sina föregångare av kärlek till och respekt för makt Den senare är från Romagna, det mest stridbara

Plåthus och hemkultur

Den lyckligaste delen av byggnadsverksamhetens säsonguppdelade liv har inträtt, årets högsäsong är inledd. Men fastän vi äro på den soliga sidan av året, förlora inte försöken att minska byggnadens beroende av årstiderna sin aktualitet.

På Haga nöjesfält utanför Stockholm finnas några små hus och tält, vilkas vackra färger i modern randning nästan dölja det sällsamma faktum, att husen bestå av korrunder järnplåt, vars olika stycken äro hopfogade med stål skruvar. Det egendomliga materialet hindrar inte att husen se både trevliga och användbara ut. De kunna utrustas med skorstenar, fönster och dörrar, äro ytterst lätta att flytta, hållbara i förhållande till sitt pris och i tillverkningen absolut beroende av årstiden.

Dessa små tält i rött och blått, svart eller gult med prydliga tak och utsmekningar av plåt, ha för ögonblicket inte något intresse utöver det mera tillfälliga bruket för sportändamål eller som kiosker och serveringsstätt på ett sommarens nöjesfält. De föra emellertid tankarna över på de mera allvarliga försök med järnhus, som gjorts i olika länder och som tvingats fram genom arbetsmarknadens orgelbundenheter och bekymmer. När järnhuset bara är arbetslösa, när bostadsarbetet blir ohjälpligt och byggnadsarbetare inte stå åt få — då får man avstå från hus av sten, tegel och trä och uppföra dem av järnplåt. Fördelen är, att tillverkningen sker i fabriker, alltså inomhus, växlingarna på det sångbetonade arbetsfältet kunna därför neutraliseras. Men nackdelarna äro tyvärr framträdande, metallen är dålig isolering för både värme och ljud och släpper lika lätt igenom kyla. Stenkastande barn ha god marknad i järnhuskvarteren.

Byggnadsarbetets förvandling från hantverk till industri är emellertid i många länder ett ofrånkomligt efterkrigsärens krav, en reaktion mot den fruktansvärda bostadsnöden efter kriget. Det finns också andra vägar att nå detta syfte, än att bygga hus av järn.

En internationell byggnadskunnig man, generalsekretären i Internationella föreningen för bostadsbyggnad, doktor Kampffmeyer, har nyligen besökt Stockholm och där bl. a. på ett av Hyresgästföreningen ordnadt möte berättat om flera intressanta försök med bostadsbyggnadsreformer.

Det första vilkoret för att få tillräckliga och billiga bostäder är att minska arbetarkostnaderna, d. v. s. att uppnå en industrialisering. Det är belysande att jämföra t. ex. bostads- och bilpriser under åren 1913—1926. Enligt amerikanska beräkningar stego byggnadskostnaderna från 100 till 200 %, medan levnadskostnaderna stego till 150 men priset för Fordbil sjönk till 50 %. För en sådan industrialisering behövs dock massamanuslätning — alltså Hyresgästföreningar i stort. Det finns då möjlighet att med utnyttjande av stor-driften fördelar och huvudsakligt

av alla Italiens landskap, kallblodig realistiker också han, självhärskaretyp till fulländning, eggad i närvarande stund mer än någonsin av de »väldiga främgångar han vunnit». Guelfer och ghibelliner äro benämningar som på sista tiden då och då dykt upp i italiensk press, av allt att döma finns det utsikter för att de båda beteckningarna under den närmaste framtiden skola komma att brukas än oftare och med ännu mycket mera skäl.

Pier Gudro.

Oro och ångslan försvinna strax efter intagandet av Instantine oskadligt, snabbt verkande, nervlugnande pastill, som kan intagas utan vatten, just när Ni behöver den. Säljes å apotek.

användande av maskiner uppföra skellethus, och hus där de färdiga betongväggarna med fönster och dörrar insatta, direkt på lyftkran transporterats till platsen. Där utförandet av en hel rad likadana hus tar en bråkdel av den tid, som annars går åt till ett enda.

Trots de säkert stora och kanske alldeles ofrånkomliga fördelarna av en sådan maskinell byggnadsverksamhet blir man litet betänksam inför konsekvenserna, när man får se de inre anordningarna. Det försvilvade utnyttjandet av utrymmet är ju välbekant för de flesta moderna människor också i vanliga hus. Sängar som kunna uppslukas av en vägg eller försvinna under ett skåp, nattduksbord på en vid sängens utfallande uppkommen liten avast i väggen, skrivbord på en skåpdörr är möjligen heller ingen nyhet för många.

Men en sådan anspråkslöshet i fråga om ytmått, som den moderna byggnadsverksamheten exempelvis i Wien och England uppvisar, är ändå överraskande. De minimimått, som gälla för Hyresgästföreningarnas verksamhet i Sverige, äro gladeligen underbjudna.

Emellertid äro de psykologiska iakttagelserna av ganska stort intresse. I England kan man inte få bildning från det allmänna till bostäder med mindre än tros sovrum. Föräldrarna ha ett, gosrarna och flickorna var sitt. De äro visserligen inte större än en sängling i vardera riktningen, men familjen har ändå behagat av egna sovrum. I sammanhang med denna aristokratiska tendens till avskildhet är det intressant att ta del av proportionerna mellan familjehus och flervåningshus i de engelska städerna. I London byggas 14 enfamiljshus på 16 hyreshus. I de 80 mest största städerna äro motsvarande siffror 97 mot 3. I Sverige tror man knappast det är sant.

Samtidigt med denna utomordentliga smånitthet går utvecklingen av för särskilda kategorier människor avsedda byggnader. Där äro ungarshotellen med små, små sovrumceller med gemensamma samlingrum, lärum och matalar. Där äro husen för de förvävarbetande och allmänna med gemensamt kök och hallarna med gemensamma sovrum. Där äro husen för de förvävarbetande och allmänna med gemensamt kök och hallarna med gemensamma sovrum. Där äro husen för de förvävarbetande och allmänna med gemensamt kök och hallarna med gemensamma sovrum.

Även om det moderna bostadsbyggnadens av omständigheternas tryck har sina brister, får man ändå ett starkt intryck av livaktighet, mängden av utplagg och möjligheter på området. Bland doktor Kampffmeyers bilder funnos flera, både av trädgårdsanläggningar och inredningar från de moderna kvarteren i Rotterdam, Birmingham och Wien, som visade mycken skönhet och verklig hemkultur. Det är ju för väl. Ty något av det riktiga hemmet måste väl lämnas kvar åt den moderna människan, på det hennes undertryckta anlag att rota sig fast måtte få någon näring och uppmantran.

Casan.

Vi ändra
sorgklänningar
på dagen
Alltid det senaste
Sorghattar och sorgslöjor

Leja-Magasinet
Stockholm

**FÖRSÄKRING
SKANKER
TRYGGHET**

**FOLKET
Livförsäkring**

**SAMARBETE
Brand-Olycks-
falls- garantiförsäkring**

**Kooperationens Försäkrings-Anstalter
Kungsgatan 5 - Stockholm**

Åderbräckstrumpor

prima engelska, i flera kvaliteter o. färger, i alla längder o. storlekar. Egen direkt import, stor omställning. Även i part. Begär Admans Rådbyrå med nödhankest o. prispolyfiter. Tel. 185 75 — 185 78.

Aktiebolaget

Nils Admans Sjukvårdsaffär
Jakobsgatan 22, Stockholm 1.